

Ursula, o mamă judecată de copii

Recenzie

de Veronica Gavril

Am avut deosebită plăcere să o cunosc pe Mara Popescu-Vasilca anul trecut prin **Editura Izvorul Cuvântului**. *Ursula, o mamă judecată de copii* este al 5-lea roman de dragoste din colecția **Dragostea arză-o-ar focul** și cel mai bun roman al ei.

Deși este un roman de 380 de pagini, l-am citit în câteva ore în decurs de 3 zile. Ursula mi-a trezit tot felul de sentimente – de la tristețe, amărăciune, dezamăgire, bucurie, speranță și iubire. Am plâns odată cu ea atunci când își povestește viața plină de deznădejde, dar am și râs atunci când visul i s-a împlinit.

Dar care este povestea Ursulei?

Personajul feminin este o femeie simplă, crescută la țară într-o familie credincioasă și modestă. Însă viața ei ia o întorsătură complicată la 17 ani, atunci când se îndrăgostește prima dată. Visele i se năruiesc odată cu bătăile primite de la soțul nevrednic de ea și rămâne singură cu trei copii, al doilea încă nenăscut.

Fără nicio formare profesională și fără perspective este nevoită să își vândă corpul pentru supraviețuire. Pleacă la oraș îndrumată de o femeie cu experiență în *domeniul prostituției* și întâlnește tot felul de bărbați. Unii se îndrăgostesc ea, alții o sprijină în schimbarea meseriei, iar cei mai mulți o brutalizează.

Copii săi sunt crescuți de mătușă, dar întreținuți și susținuți financiar de către mamă. La maturitate ajung oameni educați, împliniți profesional și fiecare are un drum presărat cu iubire și carieră. Dar fantomele trecutului sunt imbatabile și le vine foarte greu să nu își judece mama. Ar fi preferat să crească despărțiți? Sau să ajungă la orfelinat? Ar fi putut oare ea, mama judecată de copii, să schimbe trecutul? Sau să aleagă altfel?

Eu, ca și alte femei, am făcut-o din necesitate. E adevărat că aș fi reușit să fac altceva, dar ce? Când ești disperat, nu mai ții cont de demnitate. Îți propui să-ți vinzi corpul pentru un timp scurt, dar odată intrat în horă este foarte greu să ieși.

Căci clipa de față, așa cum este ea – distrugătoare sau revelatoare, nu este decât consecința alegerilor trecute. Iar caracterul uman este rezultatul tuturor experiențelor trăite – bune și rele totodată. Iar fără ele, sufletul nu ar fi putut să-ți găsească misiunea finală.

Ursula, o mamă judecată de copii este un roman despre alegeri, despre supraviețuire, despre suferință și despre renaștere. Căci niciodată nu este prea târziu pentru o schimbare în bine. Lumea nu poate deveni mai bună decât prin ochii individului.

Unde pot să pun curajul meu de a lupta cu viața asta tirană, care m-a subjugat, m-a pus la munci grele, făcute în silă și umilință și puterea mea de eliberare? Nu sunt astea calități care mă definesc?

Ursula este un personaj fragil, dar cu puteri nelimitate și cu o generozitate a sufletului de neînchipuit pentru o femeie care a tratat actul sexual doar ca un serviciu prestat. Iar muștrările de conștiință și credința transmisă din copilărie i-au salvat în final onoarea și au scos-o din întunericul singurătății.

În apropierea vârstei de 50 de ani întâlnește un bărbat misterios, cu sufletul sfâșiat de propria experiență de viață, dar capabil de o iubire necondiționată. Relația dintre cei doi este efectiv vindecătoare și dătătoare de speranță. Eroul este și el la rândul său o victimă a vieții, iar din salvator devine cel salvat.

Așadar, Ursula – femeia cotropită de toți cei dragi, se ridică din propria cenușă și capătă valoare umană prin puterea ei de sacrificiu, prin perseverența de a-și urma visele și prin măreția sufletului său. Își continuă studiile, devine ziaristă și continuă să lupte pentru a-și curăța trecutul.

Mara Popescu-Vasilca reușește să dea formă celor mai ascunse gânduri ale unei femei aparent desfrânată și provoacă la o analiză sinceră, fără prejudecăți.

Are iubirea de mamă limite? Cât de departe poți merge pentru împlinirea unui vis? Ce vârstă are iubirea? Mai există viitor pentru o femeie care și-a vândut onoarea?

Îndrăzniți să faceți cunoștință cu sufletul Ursulei!

Veronica Gavril

Blogger